

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6.9.2007 samosoudcem Mgr. Richardem Skýbou,

takto:

obžalovaní:

[celé jméno obžalovaného]

nar. [datum] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného],

[celé jméno obžalovaného]

nar. [datum] v [obec], bytem [adresa obžalovaného],

[titul] [celé jméno obžalovaného]

nar. [datum] v [obec], bytem [adresa],

se podle § 226 písm. a) tr.řádu zprošťují obžaloby pro skutky spočívající v tom, že měli:

1.

obžalovaný [celé jméno obžalovaného] měl jako sportovní ředitel fotbalového klubu FC Slovan Liberec, a.s., v telefonických hovorech z [obec] a z různých dalších míst České republiky s obžalovaným [titul] [celé jméno obžalovaného] v době od 28.2.2004 do 30.3.2004 a v telefonickém hovoru s obžalovaným [titul] [celé jméno obžalovaného] dne 28.3.2004, slíbit těmto dvěma osobám předání úplatku za to, že v případě potřeby ovlivní fotbalové utkání 19. kola 1. Gambrinus ligy mezi kluby FC Slovan Liberec, a.s. – FC Tescoma Zlín, a.s., konaného dne 1.3.2003 od 16.40 hodin v Liberci, ve prospěch FC Slovan Liberec, a.s., a to obžalovanému [titul] [celé jméno obžalovaného] jako hlavnímu rozhodčímu tohoto utkání a obžalovanému [titul] [celé jméno obžalovaného] jako delegátu Českomoravského fotbalového svazu na tomto utkání a dne 12.3.2004 v Praze 6 v Hotelu Pyramida Orea, kolem 14,00 hodiny obžalovaný [celé jméno obžalovaného] měl

předat obžalovanému [titul] [celé jméno obžalovaného] slíbený úplatek ve výši cca 50.000 Kč a dne 30.3.2004 obžalovaný [celé jméno obžalovaného] měl dohodnout předání úplatku ve výši 20.000 Kč pro obžalovaného [titul] [celé jméno obžalovaného] prostřednictvím obžalovaného [titul] [celé jméno obžalovaného] na středu 31.3.2004 dopoledne v Praze,

tím měl spáchat trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zákona,

2.

obžalovaný [titul] [celé jméno obžalovaného] měl jako hlavní rozhodčí fotbalového utkání 19. kola 1.Gambrinus Ligy mezi kluby FC Slovan Liberec, a.s. – FC Tescoma Zlín, a.s., konaného dne 1.3.2004 od 16,40 hodin v Liberci, v telefonických hovorech z Prahy a z různých dalších míst České republiky v době od 28.2.2004 do 30.3.2004 se sportovním ředitelem FC Slovan Liberec, a.s. obžalovaným [celé jméno obžalovaného] a ve dnech 12.3.2004 až 29.3.2004 v telefonických hovorech s obžalovaným [titul] [celé jméno obžalovaného] si nechat slíbit úplatek pro svoji osobu a dohodnout předání úplatku prostřednictvím své osoby od obžalovaného [celé jméno obžalovaného] delegátovi Českomoravského fotbalového svazu obžalovanému [titul] [celé jméno obžalovaného] za to, že v případě potřeby by ovlivnil rozhodování výše uvedeného utkání ve prospěch FC Slovan Liberec, a.s., a dne 12.3.2004 v Praze v hotelu Pyramida, kolem 14,00 hodin od obžalovaného [celé jméno obžalovaného] měl převzít slíbený úplatek ve výši cca 50.000 Kč a dne 29.3.2004 a 30.3.2004 se měl dohodnout s obžalovanými [titul] [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného], že ve středu dne 31.3.2004 převezme úplatek ve výši 20.000 Kč od obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a předá ho v hotelu Corynthia Panorama Hotel, v Praze 4, v dopoledních hodinách obžalovanému [titul] [celé jméno obžalovaného],

3.

obžalovaný [titul] [celé jméno obžalovaného] jako delegát Českomoravského fotbalového svazu na fotbalovém utkání 19. kola 1.Gambrinus ligy mezi kluby FC Slovan Liberec, a.s. – FC Tescoma Zlín, a.s., konaného dne 1.3.2004 od 16,40 hodin, v telefonických hovorech z Dubaje, ve Spojených arabských emirátech, a z různých míst České republiky s obžalovaným [titul] [celé jméno obžalovaného], hlavním rozhodčím výše uvedeného fotbalového utkání, v době od 12.3.2004 do 29.3.2004, a v rozhovoru s obžalovaným [celé jméno obžalovaného], sportovním ředitelem FC Slovan Liberec, a.s., dne 28.3.2004, měl dohodnout předání úplatku pro svoji osobu za to, že v případě potřeby by ovlivnil rozhodování tohoto fotbalového utkání ve prospěch FC Slovan Liberec, a.s., přičemž se dne [datum] měl dohodnout s obžalovaným [titul] [celé jméno obžalovaného], že úplatek ve výši 20.000 Kč od obžalovaného [celé jméno obžalovaného] převezme prostřednictvím obžalovaného [titul] [celé jméno obžalovaného] ve středu dne 31.3.2004 dopoledne v Corynthia Panorama Hotel v Praze 4,

tím měli obžalovaní [titul] [celé jméno obžalovaného] a [celé jméno obžalovaného] spáchat trestný čin přijímání úplatku podle § 160 odst. 1 tr. zákona.

Odůvodnění:

Na obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného] byla ke zdejšímu soudu podána obžaloba pro skutek popsany pod bodem 1), kterým měl spáchat trestný čin podplácení podle § 161 odst.1 tr.zákona, na obžalované [příjmení] [celé jméno obžalovaného] a V. [celé jméno obžalovaného] byla podána obžaloba pro skutky popsané pod body ad 2, 3), kterými měli spáchat trestný čin přijímání úplatku podle § 160 odst.1 tr.zákona.

Obžalovaní [příjmení] [celé jméno obžalovaného] a F. [celé jméno obžalovaného] k věci nevypovídali v přípravném řízení a ani v hlavním líčení. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] vypovídal až v hlavním líčení, kde celou věc podrobně popsal jako jakési spiknutí ze strany některých činovníků Českomoravského fotbalového svazu (ČMFS) proti jiným, zejména uvedl J. [celé jméno svědka], dlužno dodat, že spiknuvší se činovníky neuvedl. Z podjatosti obvinil

JUDr., soudce Městského soudu v Brně, který povolil odposlechy telefonních hovorů. Výklad byl dosti obsírný, ale v převážné většině nepodložený a dosti zabíhavý, kdy ani další dotazy k tomuto ničeho nepřinesly. Lze říci, že je absurdní popírání pravosti odposlechů z jeho strany a jeho obhájce, když pak zmateně vysvětloval jejich obsah a pak si spíše protičečil. Přiznal osobní známost s F. [celé jméno obžalovaného], Ch. [celé jméno obžalovaného] znal pouze jako delegáta ČMFS. Zápas, o který se v této věci jednalo, nebyl nijak zvláštní, pokud se pomine fakt, že byl přenášen televizní stanicí Prima a on poprvé řídil zápas přenášený televizí.

V této věci se mělo jednat o ovlivnění, resp. o snahu ovlivnit výsledek zápasu I.ligy mezi FC Slovan Liberec a.s. a FC Tescoma Zlín a.s. hraného v [obec] dne [datum] v 16,40 hodin, který vyhrál domácí tým 3: 0, všechny branky dal L.Došek. Soud měl k dispozici i videozáznam uvedeného zápasu, který přehrán nebyl, protože by podle soudu tento důkaz ničeho k věci nepřinesl.

Soud měl k dispozici odposlechy telefonních hovorů mezi obžalovanými a dalšími osobami z fotbalového prostředí, m.j.rozhodčí, funkcionáři, atd. z období od 26.2.2004 do 30.3.2004, kdy některé hovory i s osobami, které v této věci nejsou stíhány, například s I. [celé jméno svědka], B. [celé jméno svědka]. Soud pomíjí svérázný styl některých hovorů, ale podstatný je jejich obsah, který ve většině z nich nepřináší k věci ničeho, pouze jakési stížnosti, nadávky, svého druhu vzpomínky. Vyslechnut byl dožádaným soudem jako svědek JUDr., který povoloval odposlechy telefonních hovorů, obecně popsal důvody pro povolení, vyloučil nátlak na jeho osobu, podjatost, případně zájem z jeho strany na stíhání obžalovaných v této věci, resp. někoho jiného v jiných věcech u dalších soudů. Přiznal technické pochybení při formulaci odůvodnění. Soud se nezabýval úvahami obhajoby, jestli byl skutečně nahrán tento nebo onen obžalovaný a také rozdíl v číslech CD, které má každé jiné, zřejmě šlo o čísla toliko evidenční. Zabývat se úvahami o „ zpívajícím dvacetníku“ ze strany obhajoby, je pod úroveň soudu.

Stručně k obsahu jednotlivých odposlechů, které byly přehrány a odpovídají na několik nepodstatných detailů přepisům, nyní podrobně:

1.

první proběhl dne 25.2.2004 mezi V. [celé jméno obžalovaného] a I. [celé jméno svědka], kde se mluví o ošetření Ch. [celé jméno obžalovaného], zjevně ne ze zdravotního hlediska, ale jinak je hovor nekonkrétní a plný svého druhu stížností (č.l.171-172),

2.

druhý byl mezi I. [celé jméno svědka] a Ch. [celé jméno obžalovaného] dne 26.2.2004, mluví se o různých lidech, ale bez vztahu k této věci (č.l.179-180),

3.

třetí rozhovor je mezi F. [celé jméno obžalovaného] a V. [celé jméno obžalovaného] z [datum], kde se mluví o zápase, který skončil 3: 1, V. [celé jméno obžalovaného] mluví o situaci, kdyby [obec] vedl 1: 0 a pak prohrál, následně se mluví, „ že Spartě by se to stávat nemělo“, hodnotí hráče - fotbalistu [příjmení] a mají se pak oba setkat na [část obce], dovodit z tohoto rozhovoru, ale k věci nic nelze (č.l.183-184),

4.

čtvrtý rozhovor je mezi J. [celé jméno svědka] a V. [celé jméno obžalovaného] dne 1.3.2004 po 21,00 hodině, tedy už po zápase v této věci, V. [celé jméno obžalovaného] mluví o hodnocení ze strany Ch. [celé jméno obžalovaného] a pak J. [celé jméno svědka] žádá, aby V. [celé jméno obžalovaného], „ poslal každému padesát litrů“, ale není odvoditelné komu, za co, kde a kdy, přičemž V. [celé jméno obžalovaného] by úplatky měl dostávat a ne dávat, následně se mluví v narážkách o jízdě přes vesnici, dovodit z toho všeho nelze v podstatě nic (č.l.187-188),

5.

pátý rozhovor mezi V. [celé jméno obžalovaného] a [anonymizováno] z 3.3.2004 je dosti dlouhý, ale bezobsažný (č.l.191-193),

6.

pošesté mluví V. [celé jméno obžalovaného] s B. [celé jméno svědka] dne 5.3.2004 o zápase Brna s Libercem a Drnovic s Vítkovicemi, zmíněn je i Ch. [celé jméno obžalovaného], ale opět bez alespoň obecné informace k této věci (č.l.198-199),

7.

sedmý hovor má stejné účastníky jako předchozí a je z 10.3.2004 a V. [celé jméno obžalovaného] si stěžuje na své, ne zcela dobré, chování vůči „Čanymu“, z povahy věci Ch. [celé jméno obžalovaného], to je ale vše, pomínou-li se různé úvahy, (č.l.205-206),

8.

poosmé spolu mluví dne 12.3.2004 F. [celé jméno obžalovaného] a V. [celé jméno obžalovaného], že by se měli sejít v [obec] v hotelu Pyramida (č.l.209),

9.

devátý hovor a první mezi V. [celé jméno obžalovaného] a Ch. [celé jméno obžalovaného] (tehdy v Dubaji) je také z 12.3.2004 a V. [celé jméno obžalovaného] mu říká o tom, že „to má od [příjmení] pro něj“, o co má jít a hlavně kdo je ten „[příjmení]“, není jasné i vzhledem k rozšířenosti tohoto jména, dovozování, že jde o F. [celé jméno obžalovaného] by byla spíš spekulace, než cokoli jiného, oba volající se podle všeho blíže neznali, protože se vykali (č.l.211),

10.

podesáté spolu opět mluví dne 24.3.2004 V. [celé jméno obžalovaného] a F. [celé jméno obžalovaného], který si stěžuje na nedostatek peněz slovy „vyschl kanál“ a domlouvají si schůzku v Praze a taky se „[příjmení]“ má „srovnat“, soud poukazuje na kuriositu, kdy údajně uplácející osoba je bez prostředků (č.l.215),

11.

stejně jako ad 9) spolu mluví V. [celé jméno obžalovaného] a Ch. [celé jméno obžalovaného] téhož dne – 24.3.2004 a V. [celé jméno obžalovaného] mluví, že pro něj měl mít od F. [celé jméno obžalovaného], nazýván je „Myslivec“, tzv. dvacetník, z povahy věci 20.000 Kč, mohlo by jít i o jinou měnu, ovšem tyto peníze k dispozici F.Myslíček nedodal, pak se mluví o jakémsi „[jméno]“, dále že V. [celé jméno obžalovaného] by měl řídit další zápas (č.l.219),

12.

dvanáctý rozhovor je opět mezi F. [celé jméno obžalovaného] a V. [celé jméno obžalovaného] z 25.3.2004 a F. [celé jméno obžalovaného] říká, že „to pro něj má“ na středu, mluví se o třetí osobě, samozřejmě není jasné o koho a co se má jednat, F. [celé jméno obžalovaného] si opět stěžuje na nedostatek peněz (č.l.223-224),

13.

třináctý rozhovor je opět mezi obžalovanými jako předchozí a je z 29.3.2004 a z tohoto rozhovoru lze dovodit, že osoba zmiňovaná v předchozím rozhovoru je Ch. [celé jméno obžalovaného], dále se upřesňuje datum schůzky (č.l.226),

14.

čtrnáctý rozhovor proběhl mezi Ch. [celé jméno obžalovaného] a V. [celé jméno obžalovaného] [datum], zmíněn je v hovoru F. [celé jméno obžalovaného], kdy oba obžalovaní se domlouvají na schůzce na středu v hotelu Korynthia v Praze, podle všeho jde o upřesnění schůzky domlouvané v předchozím hovoru (č.l.230),

15.

poslední rozhovor je z 30.3.2004 mezi V. [celé jméno obžalovaného] a V. [celé jméno obžalovaného], který přijíždí do Prahy a V. [celé jméno obžalovaného] má něco předat, uvedeno je zájmeno „to“ (č.l.233).

Shrnuto, pouze rozhovory ad 4, 9, 10, 11-14) spíše naznačují, resp. odkazují, na jakousi dohodu, kdy odměnou by měly být peníze Ch. [celé jméno obžalovaného], ale dovodit nelze za co. Podle všeho F. [celé jméno obžalovaného] ani žádné peníze neměl, což je až absurdní. Především nelze ze záznamů rozhovorů jakkoliv dovodit výkladem, ani při použití lidové mluvy, resp. výrazů, že by bylo cokoli slíbeno nebo dokonce předáno V. [celé jméno obžalovaného] za jeho činnost hlavního rozhodčího v předmětném zápase. Za popsaného stavu nastává stav důkazní nouze, protože záznamy telefonických rozhovorů jsou jediným usvědčujícím důkazem, resp. důkazy a nelze je nijak nahradit nebo doplnit. Nad rámec odůvodnění soud dodává, že není ze spisového materiálu vůbec jasné jaké informace vedly k zahájení úkonů v této věci, v tomto směru lze zčásti vyjít z výpovědi V. [celé jméno obžalovaného], který zmínil vyšetřování Z.Fily, předsedy FC Dolní Kounice, který byl skutečně prošetřován pro hospodářskou trestnou činnost, jak vyplývá ze žádosti předložené ale obhájcem JUDr. na č.l.352ac – 352ad, následně pak byl odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně z 24.8.2005, č.j. 3T 109/2005-135, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně z 28.6.2006, č.j. 8To 537/2005-191, za trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zákona. Konečně soud dodává, že rovněž není jasné, z jakých zdrojů by byly úplatky hrazeny, i když to není pro rozhodnutí věci zcela nezbytné, zřejmě z „kanálu“ zmíněného F. [celé jméno obžalovaného].

Jinou a neméně závažnou otázkou ve věci je povolení odposlechů vzhledem k sazbě obou stíhaných trestných činů, které mají sazbu jeden, resp. nanejvýš dva roky odnětí svobody a povolit odposlech lze pro zvláště závažné trestné činy, tedy s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let nebo trestné činy k jejichž stíhání nás zavazuje mezinárodní smlouva podle § 88 odst. 1 tr. řádu. V této věci nás skutečně zavazuje ke stíhání i žalovaných trestných činů smlouva vyhlášená pod č. 70/2002 Sb. (dále jen smlouva), pojmenovaná „trestněprávní úmluva o korupci“, soud pomíjí nevalný překlad, který je někdy značně obtížně pochopitelný. Zásadní je totiž nesoulad s naším výkladem obou trestných činů, který postihují „obstarávání věcí obecného zájmu“ (§§ 160 odst. 1, 161 odst. 1 tr. zákona), který ale tato smlouva nezná. Smlouva rozlišuje, vedle jiných, uplácení, obecně korupci, veřejných činitelů a korupci v soukromém sektoru podle článků 2, 3, 5-8, kdy se naše země zavázala k přijetí příslušné právní úpravy, byť k článkům 7 a 8 si ponechala výhradu, která už skončila, ale neudělalo se jako obvykle nic, což soudu dodává nad rámec odůvodnění a stále se dovozuje zmíněný obecný zájem, což je pojem dosti neurčitý. Zásadní je, že smlouva nezná pojem veřejný zájem, zjevně vychází z premisy, že soukromé zájmy mohou být zároveň veřejné, například zadávání zakázek pro výstavbu sportovišť, spolufinancovanými státem nebo městem pro soukromé kluby, apod. Otázkou je tedy, zda považovat rozhodčí a delegáty ČMFS za soukromé osoby, protože pod definici veřejných činitelů podle § 89 odst. 9 tr. zákona rozhodně nespadají a na vnitrostátní definici je v článku 1 písm. a, c) smlouvy odkázáno. Rozhodně nemůže být považován za soukromou osobu F. [celé jméno obžalovaného], který měl jednat v zájmu akciové společnosti jako její zástupce – sportovní ředitel. Soud dodává, že uplácení ve fotbale lze podle všech znaků podřadit právě pod uplácení v soukromém sektoru. Uplácením je sledován zájem fotbalového klubu, který je akciovou společností, tedy společností založenou podle obchodního zákoníku za účelem zisku a ten stoupá úměrně s úspěchy klubu – společnosti, m.j. vyšší výnosy ze vstupného, za televizní přenosy, více peněz od sponzorů, atd., kdy ČMFS soutěž spravuje a také je nepřímo zainteresován na prosperitě jednotlivých klubů, zejména úspěchy v zahraničí, které zvyšují zájem sponzorů – tzv. generálních partnerů, což je pochopitelné. Zpět k definici uplácených osob,

pokud obžalovaní nespádají pod veřejné činitele, lze je podle smlouvy označit pouze jako soukromé osoby, resp. osoby v soukromém sektoru, pak proti nim příslušné ustanovení smlouvy použít nelze, protože podle preambule učinila naše země výhradu k článkům č. 7, 8, která není trvalá, pouze tříletá podle článku 38 odst. 1 smlouvy, stále by ale tato lhůta zahrnovala rok 2004, protože v platnost vstoupila podle preambulek 1.7.2002. Za takového stavu by nebylo možné záznamy odposlechů použít, protože nebyly povoleny k trestnému činu, pro který to lze. Jednoduše jako důkaz použitelné nejsou, možná k pobavení, jako v této věci, kdy je dokonce použili herci k estrádám. Na druhou stranu, nepřinášejí odposlechy k věci ničeho, takže právní výklad použitelnosti smlouvy pro tuto věc jen potvrzením závěrů soudu ve věci. Rozbor smlouvy k této věci by bylo možné dále rozvést, ale podle soudu vše podstatné probráno bylo.

Soud měl k dispozici i další listinné důkazy. Značná část se týká částek, které vložili různé subjekty na financování FC Slovan Liberec a.s. během let 2003 a 2004, včetně dotací Města Liberec, ČMFS, ČSTV, atd. Seznam sponzorů a výše jednotlivých příspěvků (dotací), dále příjmy a výdaje FC Slovan Liberec jsou uvedeny na č.l.88, 90, 92-94, 96, 99-106. Příspěvatelem ČMFS, nepřímo i FC Slovan Liberec a.s. je i Sazka a.s. (č.l.108). Generálním partnerem je Plzeňský Prazdroj a.s. (č.l.83-84). Určitým indikátorem, zejména pro znalce sázení ve sportu, jsou peníze vložené na sázky na zápas v této věci, resp. vyplacené výhry u společností Saz a.s., Tipsort a.s. Fortuna a.s., které jsou vyčísleny na č.l.109, 112, 114, 115, 117, ale při srovnání s jinými zápasy v hraném kole nijak uvedený zápas nevybočuje kursem, vklady a ani výhrami, totéž lze říci o celém ligovém kole. Konečně ani zápis z hraného utkání a zpráva delegáta ČMFS na č.l.235, 236-237, nejsou nijak výjimečné, šlo o jednoznačnou záležitost vítězného týmu, který byl ostatně favoritem i podle sázek a pořadí v lize. Obžalovaný [příjmení] [celé jméno obžalovaného] byl hodnocen jako rozhodčí Ch. [celé jméno obžalovaného] – delegátem ČMFS dobře.

Shrnuto, v této věci nebylo prokázáno, že by došlo před nebo během předmětného zápasu k nabídce úplatku ve formě financí obžalovanému [příjmení] [celé jméno obžalovaného], který byl hlavním rozhodčím zápasu, ze strany obžalovaného [příjmení] [celé jméno obžalovaného], kdy druhým upláceným by měl Ch. [celé jméno obžalovaného], kdy ani není jasné, jak ten by ze své pozice mohl předmětný zápas vůbec ovlivnit. K naplnění skutkové podstaty trestného činu přijímání úplatku podle § 161 odst. 1 tr. zákona, je nezbytné prokázat přijetí úplatku nebo alespoň příslib úplatku, bez ohledu na formu, m.j. peníze, služby, movitosti nebo až nemovitosti, výhoda, atd., ovšem v této věci mělo jít o nejběžnější formu, tedy úplatek finanční. K naplnění druhé skutkové podstaty v této věci, tedy trestného činu podplácení podle § 160 odst. 1 tr. zákona, je nezbytné prokázat alespoň nabídnutí úplatku, bez ohledu na jeho formu. I pokud by soud bral záznamy telefonních hovorů jako použitelné důkazy, kdy tyto ale použity nebyly, tak by nebylo prokázáno, že by se žalovaný skutek stal a to ani u jednoho z obžalovaných, kdy další důkazy k dispozici nejsou a proto byli všichni tři obžaloby zproštěni podle § 226 písm. a) tr. řádu, tj. nebylo prokázáno, že by se skutek popsaný v obžalobě stal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci písemně, čtyřmo. V téže lhůtě nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obviněného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený může napadnout výrok o náhradě škody, pokud se se svým nárokem řádně přihlásil

Liberec 6. září 2007

Mgr. Richard Skýba
soudce